

Phân tích bài đồng chí

Đề : hình ảnh người lính nông dân hiện lên chân thực trong bài thơ *Đồng Chí của chính hữu*. hãy phân tích bài thơ để làm sáng tỏ điều đó

MB :

người lính nông dân đi vào thơ ca mang tất cả vẻ đẹp có thật của họ làm cảm động lòng người mà ta từng gặp trong ngôi " đều thiêng " " văn tế nghĩa sĩ cần giuộc " của Nguyễn Đình Chiểu , trong " nhớ " của Hồng Nguyên Nhưng còn có bài thơ khác đã khắc họa hết sức sống động nét mộc mạc chân thật, đáng yêu và giàu lòng yêu nước của người lính nông dân đó là " đồng chí " của nhà thơ Chính Hữu

TB :

Cuộc kháng chiến chống pháp điếm gặp gỡ của bao người dân yêu nước . Chính họ mới đây thôi đã " rừ bùn đứng dậy sáng lò " Bằng cuộc cách mạng tháng 8 . Giờ đây họ lại sát cánh bên nhau thề quyết tử cho tổ quốc , quyn sinh . Hoàn cảnh lịch sử mới đã khai sinh một tình cảnh mới . mọi quan hệ mới mà trước đó họ chưa hề được biết " tình đồng chí " Chính Hữu đã ghi lại tình cảm cao quý và mới mẻ ấy bằng những dòng thơ mộc mạc chân thành . Bài thơ mở ra bằng những câu thơ mang vẻ tâm tình

" quê hương anh nước mặn đồng

chua làng tôi nghèo đất cày lên sỏi đá

anh với tôi đôi người xa lạ

tựa phương trời chẳng hẹn quen nhau

Đúng vậy nếu không có cuộc chiến tranh này những người lính làm gì có thể gặp được nhau . Mỗi người mỗi cảnh mỗi vùng quê khác nhau họ là những người xa lạ . Ấy thế mà dẫu chẳng hẹn nhưng họ lại gặp nhau cùng một đội ngũ , cùng một chiến hào . Họ đến với nhau bằng những lời giới thiệu về quê hương mình . Đối với người việt kiều thăm hỏi giới thiệu này giúp ta tự nhiên hơn gần gũi nhau hơn . tác giả tuy giới thiệu rõ địa danh nơi cư ngụ của từng người nhưng hình ảnh " nước mắt đồng chua " gọi đến một vùng đất ven biển ngập rừng quanh năm , còn lòng tôi" đất cày lên sỏi đá " là vùng trung dung khô cằn đất đai thiếu màu mỡ . Tuy nhiên dù là miền xuôi hay miền ngược thì những người nông dân mặc áo lính này đều có chung 1 cái nghèo . Chính vì cũng nghèo cùng cực mà họ dễ cảm thông mà chia sẻ buồn vui cho nhau song việc họ có mặt đoàn vệ quốc dân không phải do cái nghèo mà do tình yêu nước sâu sắc . Ông cha ta đã mang trong mình dòng máu yêu nước đến lượt họ . Tổ quốc có xâm lăng tình thần yêu nước lại nồng nàn mạnh mẽ hơn bao giờ hết . Khiến họ đến bên nhau ghép thành một sức mạnh nhấn chìm bọn cướp nước và bán nước . Hoàn cảnh sinh hoạt và chiến đấu đã làm cho tình bạn của họ nảy sinh

Súng bên súng đầu sát bên đầu

Đêm rét chung chăn thành đôi tri kỉ

Đồng chí!

Hình ảnh đêm rét chung chăn làm ta nhớ đến một bài ca dao vui về người chính sĩ trong những ngày đấu chống pháp . " 3 thằng 1 cái chăn bông ... " " đêm Việt Bắc thì quá rét mà chăn bông thì quá nhỏ nên 3 chàng cứ loay hoay mà mà chả đủ ấm

. Đắp được chân thì hơ đầu đắp được bên này thì hơ bên kia . Cuối cùng " cái khó ló cái khôn " " 3 thằng quặt chặt gió lửa vào đầu " chính trong những ngày thiếu thốn khó khăn ấy , từ " xa lạ " họ đã trở thành chiến hữu của nhau . Tri kỷ thật tự nhiên thật cảm động . Từ trong tâm cảm của họ bỗng bật thốt lên 2 từ " đồng chí " . Ai mà chẳng biết đồng chí là cùng chung chí hướng cùng mục đích . Cùng lí tưởng nhưng tình cảm ấy một khi có được thì cái cốt lõi là tình " tri kỷ " lại được thử thách . Được rèn luyện trong khó khăn thì mới thật sự bền vững . Phía sau những câu thơ nói về gió , về rét , lạnh lẽo cháy một ngọn lửa ấm nóng của tình đồng chí đồng đội . Nói rộng ra 2 tiếng " đồng chí " còn có ý nghĩa của 1 tiếng liên thâm vì trong tận cùng gian khổ ý nghĩa đích thực của tình cảm này mới được bộc lộ một cách đầy đủ nhất . Có thể liệu từ " đồng chí " đứng tác ra như 1 khổ thơ riêng . Nó là sự kết tinh của cảm xúc dâng trào của những câu thơ trước và khởi đầu cho những câu thơ tiếp theo

Ruộng đồng nương tôi gửi bạn thân cày

Gian nhà riêng mặt kệ gió lung lay

Giếng nước gốc đa nhớ người đi lính

Anh với tôi biết từng cơn ớn lạnh

Sốt run người vàng trắng ướm mồ hôi

Áo anh rách vai

Quần tôi có vài mảnh vá

Miền cười buồn giá

Thân không giày

Thương nhau tay nắm lấy bàn tay

ĐỌC bài thơ là sự sống đôi của hình tượng " anh và tôi " cái tình tri kỷ cái hươoi âm đồng chí được bắt qua sự sống đôi có ý nghĩa bổ sung ấy . Từ những câu thơ nói về gia cảnh về cảnh ngộ đến đây ta lại bắt gặp một sự thay đổi lớn lao trong quan niệm của người chiến sĩ . Họ để lại sau lưng mảnh đời quê hương với những bản khoán trăm chớ để cùng " ra lính " " ruộng nương " đã tạm gởi cho bạn thân cây " gian nhà không " tài sản nghèo đơn sơ ấy để mặc cho " gió lung lay " siêu vẹo . Lên đường đi chiến đấu , người lính chấp nhận sự hi sinh , tam gác sang 1 bên những tính toán riêng tư là đứa con của quê hương , thời bình các anh cầm cuốc cầm cày xây dựng cuộc sống , còn thời chiến thì cầm súng để bảo vệ tuổi quốc quê hương . Hay theo mùa xuân nho nhỏ của tổ hữu thì đó chính là lộc của họ . Cho nên không phải ngẫu nhiên mà " giếng nước gốc đa nhớ người ra lính " Làng xóm quê hương hậu phương như các anh là truyền thêm sức mạnh để các anh " chân cứng đá mềm " Đây là câu thơ liền nổi bật 2 chiều " tiền tuyến nhớ hậu phương . hậu phương phó tiền tuyến " Như vậy tình đồng chí đã được tiếp thêm sức mạnh với tình yêu đất nước . Còn trong hiện tại đang có chung kry niệm còn sốt rét nou rừng sâu . Cùng chịu chung sự thiếu thốn " áo anh rách vai " " quần tôi có vài mảnh vá " " chân không giày .. " Tất cả những khổ khăn gian khổ được tái hiện bằng những chi tiết hết sức chân thật không một chút tô vẽ . Ngày đầu của cuộc kháng chiến quân đội cụ hồ mới được thành lập nên còn thiếu thốn trăm bề . Hình ảnh người lính của chính hữ trong một bài thơ khác " ngày về " làm ta chao lòng

" Rach ta tới rồi đôi giày vạn dặm

Bụi trường dinh phai bạc áo hào hoa

Tâm lãg kẻ mãi đến khi già

Phơi gió vui với muôn ngàn cơ hội

Có thời có người đã cho những người coi như câu trên là ủy mị nhưng thực ra nó mang vẻ đẹp lãng mạn chân thật về những người lính dám xả thân vì nghĩa lớn Thế nhưng nó lại không có sức lay động người đọc bằng cái thật trog bài đồng chí . Cùng hướng về 1 lí tưởng cùng nếm sự khắc nghiệt của chiến tranh , người lính chia sẻ cho nhau tình thronug yêu ở mức tốt cùng " thương nhau tay nắm lấy bàn tay " những bàn tay đã tìm đến nhau truyền thêm sức mạnh vào niềm tin cho nhau đã làm rạng rỡ lên nụ cười lạc quan dẫu rằng gió buốt lạnh . Nhà thơ đã phát hiện rất tinh tế các nội lực tinh thần ấy trên cơ sở cảm thông và thấu hiểu sâu sắc lẫn nhau để tạo nên chiều sâu và sự bền vững của thứ tình cảm thâm lặng nhưng rất đỗi thiêng liêng này

Những câu thơ cuối bài đã hoàn chỉnh 1 cách xuất sắc bức chân dung người chiến sĩ mộc mạc giản dị mà khỏe khoắn , can trường

" đêm nay rừng hoang sương

muối Đứng cạnh bên nhau chờ

giấc tới Đầu súng trắng treo

Đó là những câu thơ có giá trị tạo hình rất cao vẫn là " rừng hoang sương muối cái gió rét cứ đeo đuôi người chiến sĩ nhưng không cản được họ đứng cạnh bên nhau . Tư thế chờ giấc tới " là tư thế hoàn toàn chủ động . Trong khung cảnh ấy đột nhiên một từ thơ lạ độc đáo hiện lên " đầu súng trắng treo " trong bài thơ xưa đã từng có cảnh trắng treo đầu muối

" Non kỳ quanh quê trắng treo

Bến phì gió thổi điu hiu mấy gò

" (chinh phụ ngâm)

Trăng đầy núi đầy nhưng sao mà thê lương ảm đảm đến mức " quạnh quê " " đìu hiu " Thơ chính hữu hoàn toàn khác Biểu tượng " đầu súng trăng treo " là một biểu tượng đậm chất lãng mạn và khỏe khoắn . Cái ảo và cái thực hòa ghép với nhau tạo nên một liên tưởng bất ngờ kỳ thú . Câu thơ kiểu 4 chữ nhưng hết sức lay động . Cây súng trong tay người chiến sĩ tượng trưng cho hòa bình người lính cầm súng là bảo vệ cho quê hương " cho giếng nước gốc đa " của tổ quốc và cho cả vàng trắng thơ mộng kia nữa. Từ 2 hình ảnh " trăng " và " súng" tưởng như đối lập nhau nhưng qua cái ảo để ở bên nhau 1 cách hợp lí không hề viển vông . Vẻ đẹp của tình thana chiến đất , chất thơ của chính hữu hội tụ hài hòa trong 1 biểu tượng thật đẹp đẽ . có lẽ đó là lý do mà nhà thơ đã đặt tên cho nhân đề tập thơ đầu tiên của mình là " Đầu súng trăng treo "

KB :

Đồng chí mang vẻ đẹp riêng của người lính nông dân đó là vẻ đẹp mộc mạc giản dị nhưng hết sức thiêng liêng gắn bó sâu sắc giữa số phận cá nhân với số phận chung của dân tộc . Bài thơ hòa thêm với dàn đồng ca vang đời của văn học thời kỳ là chủ nghĩa yêu nước và chủ nghĩa anh hùng . Bài thơ cũng đã góp phần tô điểm thêm vườn thơ Việt Nam thêm 1 đóa hoa mộc mạc mà cao đẹp quá

Nhớ

" lũ chúng tôi

bọn người tứ xứ

gặp nhau hỏi chưa biết chữ

quen nhau từ buổi 1 2

Hồng Thương

Lấy ý chí thắng thiên nhiên

Gập đầu ôm chẳng thuốc men cũng xòang

Tổ hữu

Đêm mưa rình giặc ta thao thức

Mùa lạnh mùa rét nhức xương

Nguyễn Đình Thi

Người đi đâu không ngoảnh lại

Sau lưng thêm nắng lá rơi đầy

Cảm nghĩ về đoạn 1 của bài đồng chí

Đoạn thơ mở đầu giới thiệu làng quê của 2 người lính xuất thân từ nông dân khiến em bồi hồi xúc động Trước hết đó là sự xúc động trước cảnh nghèo khó của những mảnh đời cơ cực không phải chỉ riêng 2 người lính mà còn là cuộc đời chung của bao nhiêu dân cày Nông dân chúng ta phải 1 nắng 2 sương nên những cảnh động ngập mặn . Phải đổ mồ hôi vì đất cày sỏi đã không màu mỡ thiếu phì nhiêu Thế nhưng cuộc sống cơ cực không làm nghèo đi tình yêu nước Từ những phương trời xa lạ họ đã có chung 1 lí tưởng chiến đấu và nhất là có tình đồng chí sưởi ấm những đêm rét mướt nơi chiến trường Những ngày chiến đấu gian khổ đối mặt với quân thù Dòng thơ gồm 2 từ " Đồng chí ! " được dùng làm điểm nhấn trong bài thơ đã vang lên trong tâm hồn em tình cảm thương yêu thấm thiết đối với những người bạn đồng đội cụ hồ trong những năm đầu kháng chiến chống pháp

Cảm nghĩ về đoạn 2

Đoạn thơ thứ 2 khiến em suy nghĩ nhiều về những người bảo vệ tổ quốc trong giao đoạn 9 năm kháng chiến chống pháp . Ai cũng có 1 quê hương với hình ảnh ruộng đồng thân thương với gian nhà tổ ấm của gia đình với giếng nước gốc đa đã từng in sâu bao kỉ niệm . Những người lính trong bài " Đồng chí " cũng yêu làng quê

biết bao . Thế nhưng mà họ để lại tất cả ở quê nhà mà lên đường giết giặc . Tình cảm yêu nước thiết tha khiến em vô cùng kính phục và tự hào vì tổ quốc đã có những người con bình thường giản dị biết đặt quyền lợi tổ quốc lên trên tình cảm riêng tư. Cuộc sống mới chiến trường phải đối mặt với quana thù lại còn chống chọi với từng cơn sốt rét . Với sự thiếu thốn quan quân trang quân dụng " áo rách vải , quần có vài mảnh vá , chân không giày " Hiếm khi đọc lại những dòng thơ này ai trong chúng ta cũng dâng trào xúc động . Không còn hình ảnh nào tôn vinh và ca ngợi hơn

Cảm nghĩ về đoạn 3

Càng về cuối bài thơ tình cảm của tác giả dành cho người chiến sĩ được dâng lên 1 cách trọn vẹn đầy đủ nhất " Đêm nay rừng hoang sương muối " Có thể hiểu rằng không phải chỉ đêm nay mà từng đêm biết bao nhiêu đêm người lính phải chịu đựng rét buốt với áo vải mong manh . Họ đứng sát cạnh nhau không rời bỏ vị vui chiến đấu . Vì ai mà họ phải vượt qua bao nhiêu khó khăn gian khổ ? phải thực hiện nhiệm vụ chờ giặc đến . Đó là vì quê hương dân tộc Em thật sự xúc động trước hình ảnh kết thúc bài thơ . Hơn nữa hình ảnh " Đầu súng trăng treo " lại gợi cho em cảm xúc đẹp đầy chất lãng mạng bay bổng của người lính . Chính Hữu là 1 cây bút tài năng đã để lại cho văn học việt nam 1 bài thơ xúc động tình người và 1 hình tượng đẹp tồn tại trong thơ ca đó là hình tượng "đầu súng trăng treo"